

Sunil, jeho rehabilitační specialista, mohutný obr a bývalý šampion juda, přerušil zkoušku svým zatleskáním na ruce.

„Jste na řadě, pane.“

O několik minut později Axel s naolejovanou kůží dostal tu základní péči, jenž vyžadovala jeho rehabilitace. Ležel na masážním stole a pod otvorem na oči a nos měl umístěnou brožurku, kterou se naučil nazpaměť tím, když si ji prozpěvoval.

„Zdá se mi, že máte lepší náladu než jindy, pane Langu.“

„Co to ten blb mele?“ nadával Axel. „Jde mu to, abych byl dnes spokojený nebo další dny špatně naladěný? To je ale hňup! Je masér a ne psychiatr!“

Jelikož si Axel znovu pobrukoval, po pěti minutách se ho bývalý judista vlídně zeptal na otázku. Domníval se totiž, že by se jeho pacient rád podělil o své pocity.

„Co vám udržuje tu dobrou náladu, pane Langu?“

„Slib. Přisahal jsem si, že si za svou první miliardu splním sen. Můj sen.“

„Opravdu? Gratuluji, pane. Myslím tím k té miliardě.“

„Vy jste ale pitomec. Trápíte mě.“

„Tak to pardon. A jaký je ten Váš sen, pane?“

„Jet do Francie.“

„Tak to chápu...“

Úryvek pojednává o situaci, v níž se vyskytuje masér a Axel. Axel leží na masážním stole a zpívá si. Masér se začne šťourat do jeho dobré nálady, což Axela naštve, jelikož není psychiatr, takže se nemá na takové otázky vůbec co ptát. Axel si to pouze myslí v duchu, proto se ho masér zeptá na otázku týkající se opět jeho nálady. I přesto, že mu Axel na ni odpoví, masér ho svými otázkami trápí dál.

V úryvku můžeme tedy vidět dialog mezi masérem a Axelem. Řekla bych, že mluva Axela je hodně hovorová a i trošku vulgární, zatímco masér se snaží mluvit slušně, jelikož Axel je jeho klient. POSLEDNÍ POSTŘEH SPRÁVNĚ, ALE CHYBÍ I NĚCO PŘEKLADU SAMÉM

POSUNY SMYSLU P4,5,9, 12, 15

POZOR NA ČEŠTINU (P1,2,3,6,16) příliš mnoho míst k opravě, F